

Soumrak nad městem

Na neby vyskočily první hvězdy. Tráva, keře i stromy dýchali vůněmi, které omamovaly smysly. Okna domů blykala do tmy laskavými světly, nad obzorem se tyčily obrysy věží. Davy lidí v ulicích pomalu řídli, jen sem tam se objevili osamělý chodci se svými psi. Stromy brzy začaly splívat v neobvyklé obrazy. Blištivé hvězdy se pomalu skládaly v souhvězdí a zářily jako drahokami.

V tom se z věže blízkého kostela ozvaly jasné hlasy zvonů, které odbyly desátou hodinu. Tyto zvuky vylekaly pár holubů, kteří zamávali křídly a vznesli se do vzduchu. Na zarostlých březích řeky, která líně plynula městem, jim odpověděly žáby. Záhy se ozval pronikavý hvyzd netopíra, který lovil noční hmyz. V listí zašustily drobné kroky myšek, které se skrývaly před bystrým zrakem sýčka.

Škoda že tyto pohádkové víjevy nevydělaly děti, které už dávno spí ve svých postelách a pod zavřenými výčky se jim kreslí neobičejné sny. Spánek jim právě vykouzlil na tvář úsměvy a barví jim tváře dorůžova.